

[Ministeren for skatter og afgifter]

er jo klart, at vi gerne vil have, at lovene er så fuldkomne og så gode som muligt, når de skal træde i kraft den 1. januar 1987.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Grundværdiansættelse for landbrugsejendomme).

Af Thoft (SF) m.fl.
(Fremsat 11/4 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):**

Det forslag, som hr. Thoft og andre medlemmer af SFs gruppe har fremsat, går ud på at ændre principperne for grundværdiansættelsen af landbrugsejendommens boligmoment. Efter de gældende regler indgår boligmomentet i den hektarpris, der anvendes ved grundværdiansættelsen af alle dele af en landbrugsejendom. Stuehusets grundværdi ansættes således efter samme hektarpris som den landbrugsmæssigt benyttede jord.

Efter det fremsatte forslag skal stuehusenes grundværdi ansættes særskilt med udgangspunkt i, hvad en tilsvarende parcelhusgrund samme sted skulle vurderes til. Den jord, der i øvrigt hører til landbrugsejendommen, og som dyrkes landbrugsmæssigt, skal efter forslaget fortsat vurderes efter den nu gældende såkaldte bondegårdsregel, der sikrer samme grundværdiansættelse pr. arealenhed, uanset om ejendommen er stor eller lille, veldrevet eller misligholdt.

Lad mig slå fast, at jeg ikke kan støtte forslaget. En landbrugsejendom er en produktionsenhed og må derfor betragtes som et hele. En landbrugsejendom er oven i købet en speciel produktionsenhed, som kræver, at landmanden er bosiddende på ejendommen. Det er derfor efter min opfattelse ikke rimeligt at sammenligne en landbrugsejendoms stuehus med et parcelhus. Et parcelhus anskaffes med henblik på beboelse. En landbrugsejendom anskaffes med henblik på en produktion. Efter landbrugsloven er der endog pligt for landmanden til at bo på ejendommen. Jeg finder det derfor naturligt, når vurderingsloven opstiller regler for ansættelse af landbrugsejendommens grundværdier således, at de gælder for hele ejendommen, altså også for stuehusets grund og have.

Den foreslåede regel ville især få betydning for fastsættelse af små landbrugsejendommers grundværdier. Det er da også rigtigt, at meget små ejendomme i visse tilfælde kan have mistet karakteren af egentlige landbrugsejendomme. I disse tilfælde kan det forekomme mindre rimeligt, at bondegårdsreglen medfører, at grundværdien bliver lavere end for et parcelhus af tilsvarende størrelse, beliggenhed osv. Vurderingsmyndighederne er imidlertid opmærksom herpå og har løst problemet simpelt hen ved at undlade at klassificere sådanne små ejendomme som landbrugsmæssige produktionsenheder.

Om forslaget må jeg i øvrigt sige, at forslagsstillerne jo tænker sig, at de foreslåede ændringer allerede skulle have virkning for årsvurderingen pr. 1. januar 1987. Hvis det virkelig skulle være tilfældet, skulle lovforslaget jo ikke komme her i sidste øjeblik, lige før folketinget holder ferie. Det ville jo være ganske urealistisk. Vi er midt i den 18. alm. vurdering, og vurderingsmyndighederne vil langt frem i tiden være fuldt optaget af arbejdet med revisions- og klagebehandlingen i forbindelse med denne vurdering. Optagelse af samtlige landbrugsejendomme i landzone til årsvurdering ville kræve stor forberedelse og arbejdsindsats af såvel statskattedirektoratet som vurderingsmyndighederne og ville under alle omstændigheder ikke kunne afvikles samtidig med, at 18. alm. vurdering afsluttes og resultaterne bearbejdes.

Jeg kan som sagt ikke gå ind for forslaget.